

[Statsministeren.]

ninger det ærede medlem bygger på. Tager man de tal, som det statistiske departement for nyligt har opgjort vedrørende erhvervenes investeringer i bygninger, har der i det sidste år været et endda meget betydeligt opsving. Det gælder også landbrugsbygninger. Tør man endvidere drage nogen slutning af den stærke stigning i maskinimporten, må det også blive den, at erhvervenes investeringer i maskiner og transportmateriel har været endog stærkt stigende i det sidste års tid.

Det ærede medlem hr. Erik Eriksen var også bekymret over den aftagende takt i vor eksportfremgang igennem det sidste år. Det ærede medlem noterede, at fremgangen i den første halvdel af indeværende år var mere end halveret i forhold til året før, altså fremgangstakten er halveret. Det ærede medlem havde øjensynlig ikke set de sidste tal for vor eksport, og det ærede medlem havde øjensynlig også glemt den meget stærke stigning, der har fundet sted særlig inden for industrieksporten i de senere år. Det er vist helt naturligt, at det er vanskeligt at fortsætte stigningen i samme takt. Mon man ikke lige så godt kunne undre sig over, at vort erhvervsliv har været i stand til nu igennem flere år ikke alene at fastholde de opnåede resultater, men også stadig har kunnet sætte eksporten i vejret?

Det ærede medlem mente ligeledes at kunne konstatere en begyndende inflatorisk udvikling herhjemme og mente, at det samme ikke var tilfældet i det øvrige Vesteuropa. Jeg tror, det ville have givet et rigtigere billede af udviklingen, hvis det ærede medlem havde fremhævet, at omkostningsniveauet her i landet i de senere år ikke var steget i samme takt som i mange af de lande, vi konkurrerer med, og at den største fare for en stigning i prisniveauet i øjeblikket kommer fra de stærke stigninger i eksportpriserne på en del af vore landbrugsvarer, prisstigninger, som hurtigt viser sig på hjemmemarkedet; det må kunne anføres, selv om denne stigning i sig selv er af stor værdi både for landbruget og for vore valutariske interesser.

Det er vel ikke rimeligt, at jeg ved denne lejlighed optager en diskussion om enkeltheder om statsfinanserne. Det vil der blive god anledning til under den kommende

finanslovdebat. Når det ærede medlem dog fremhæver, at investeringerne ikke er steget så stærkt, som det var ønskeligt, må jeg gøre opmærksom på, at den såkaldte nye økonomiske politik, som oppositionen siger den går ind for, ganske åbenbart vil føre til, at forbruget vil stige stærkere end investeringerne. Hvis det såkaldte overskud på statens budget øjeblikkelig formindskes med 800 mill. kr., vil det første resultat blive dels en stigning i det private forbrug, dels en rentestigning. Det private forbrug er allerede steget stærkt i det sidste års tid — salget af biler og fjernsynsapparater er enkelte eksempler herpå — og en så omfattende skattenedsættelse, som oppositionen går ind for, vil føre til en yderligere stigning.

Heroverfor fremhæver oppositionen, at der samtidig med forbrugsstigningen må gennemføres en nedgang, besparelser, i det offentlige forbrug. Man anvender her ordet „forbrug“ i en anden betydning end den almindelige, idet man foreslår ikke alene nedsættelse i sådanne af statens udgifter, som vil medføre, at større beløb bliver til rådighed for borgerne — ganske vist ikke altid de samme borgere — men også, at statens investeringer nedsættes.

Er det nu således, at staten i de senere år har investeret stærkt inden for områder, der fortrinsvis vedrører forbruget? Jeg tror ikke, man kan sige det. Tallene tyder ikke herpå. Statens investeringer er tværtimod fortrinsvis øget inden for hele uddannelses- og forskningsområdet og inden for trafikområdet. På begge disse områder betyder dette på længere sigt ikke alene en højere produktion, men også øgede indkomster for erhvervslivet og de mange, som får del i en bedre uddannelse og gavn af de større forskningsmuligheder og -resultater.

For det andet vil en så stærk nedsættelse af skatteudskrivningen betyde, at statens optagelse af lån må øges. Flere af de ærede ordførere mente, at pengene var til stede, således at det ikke ville have nogen økonomisk virkning, hvis vi nedsatte skatterne så stærkt som foreslået. Det er ikke muligt at sige noget bestemt i dag om, hvordan den økonomiske situation vil være til foråret, men alt tyder på, at den ikke vil danne baggrund for en så stærk skattenedsættelse som foreslået af de to partier.